

Compania Națională Poșta Română S.A.

și

Muzeul Național Filatelic

au organizat expoziția

Evenimente cosmonautice - aniversări 2011

cu ocazia marcării a

50 de ani de la primul zbor al unui om în spațiul cosmic

Iuri Alekseevici Gagarin (12 aprilie 1961)

30 de ani de la primul zbor al unui român în cosmos

Dumitru-Dorin Prunariu (14-22 mai 1981)

30 de ani de la primul zbor al unei nave spațiale

Columbia în misiunea STS-1 (12 aprilie 1981)

14-22 mai 2011

Catalog editat de
Compania Națională Poșta Română S.A. prin Serviciul Relații Publice și
Muzeul Național Filatelic

Coordonator expoziție:
Lia Andreia Galic - Director Muzeul Național Filatelic

Coordonatori proiect:
Nicoleta Micu - Șef Serviciu Relații Publice C.N.P.R.
Cristian Scăiceanu - Director adjunct Muzeul Național Filatelic

Curatori expoziție:
Iolanda Tabără, Sorian Uyy, Lucia Șopeanu, Cristina Gruescu

Grafică: Lioara Mareș
Tipar: Fabrica de Timbre București

Cuvânt înainte

În urmă cu 30 de ani asistam la un moment unic, istoric pentru țara noastră: zborul primului român în cosmos. Dumitru-Dorin Prunariu este exemplul viu al faptului că perseverența, voința și speranța stau la baza reușitei și a atingerii unui vis.

O expoziție care celebrează marile realizări ale vieții cosmonautice românești, cât și la nivel mondial, nu face altceva decât să recunoască și să certifice valoarea unor oameni deosebiți care au făcut posibile aceste reușite, dar și să readucă în memoria colectivă momente care au inspirat oameni și care și-au adus aportul în lărgirea orizontului de cunoaștere umană.

Exemplul dat de marele nostru cosmonaut trebuie să impulsioneze tinerii români și să-i ghideze spre cele mai înalte culmi, fie ele fixate și dincolo de atmosfera terestră. Prin participarea la zborul spațial româno-sovietic, Dumitru-Dorin Prunariu a dovedit unei lumi întregi faptul că, atunci când există o voință de fier și obiective clar delimitate, putem să ne depășim propriile limite și să atingem nu doar culmile lumii care ne înconjoară, ci și pe cele ale cunoașterii de sine.

În ceea ce mă privește, experiența cosmică împărtășită cu noi de aceia care au avut binecuvântarea și responsabilitatea unei misiuni în spațiul cosmic reprezintă un mare privilegiu și o bună ocazie de a ne oferi perspective noi și diferite asupra lumii.

Dumitru Daniel NEAGOE
Președinte-Director General C.N. Poșta Română S.A.

Considerații personale la aniversarea a 50 de ani de cosmonautică pilotată *)

Cosmonaut dr. ing. Dumitru-Dorin Prunariu

La 50 de ani de eră cosmică pilotată este necesar și binevenit să ne amintim de pământeanul care a inaugurat această eră și prin ce anume a marcat el viața unora al căror destin – după mulți ani – i-a dus spre aceleași înalțuri cosmice.

Iuri Gagarin a fost un om de excepție, transformat pe vecie în simbolul cosmic al întregii planete Pământ. Cu el începe era cosmonauticii pilotate. Gagarin este cel care a marcat istoria omenirii, fiind primul om care s-a desprins din leagănul pământean, depășind atmosfera terestră pentru 108 minute, minute care au schimbat radical paradigma relației omului cu Universul.

Aveam opt ani și jumătate atunci când Iuri Gagarin a zburat în cosmos.

Nu voi uita niciodată dimineața aceea de miercuri, 12 aprilie 1961, nici impactul pe care l-a avut asupra sufletului meu de copil vocea gravă a comentatorului de radio care anunța că primul pământean a fost lansat în cosmos. Locuiam la parterul unui bloc din Brașov. Tata era la serviciu, eu și sora mea eram surprinși de atenția cu care mama asculta radioul, molipsindu-ne și noi de solemnitatea momentului. Un fior ne străbătea pe toți, făcându-ne să conștientizăm că suntem martorii unui eveniment de o deosebită importanță. Mama ne-a luat de mâini și am ieșit. Nu ne-am mirat atunci când am văzut că toți ceilalți locatari erau în scara blocului cu ușile apartamentelor deschise ca să poată auzi știrile de la radio. Stăteam emoționat lângă fusta mamei și ascultam comentariile pline de uimire ale vecinilor. Ochii mei căutau cerul și încercam să deslușesc înțelesul acelei întâmplări. Știam că acolo unde a zburat Gagarin este foarte sus, că acolo nu mai este aer, că viteza rachetei lui este mult mai mare decât a avioanelor care treceau pe deasupra orașului, nimic mai mult. Puzderie de întrebări îmi străbăteau mintea și așteptam sosirea tatei ca să-l supun tirului meu, conștient fiind că atunci nu m-ar fi auzit nimeni... Priveam tăcut la toți oamenii aceia transfigurați de atingerea imposibilului, până mai ieri.

Timpul se dilatase, emoțiile creșteau. Apoi a sosit vestea mult așteptată, aceea că Iuri Gagarin s-a întors din cosmos în siguranță pe Pământ. Este greu de descris momentul acela! Toți își atribuiam succesul, nu era doar victoria lui Iuri Gagarin, era victoria fiecăruia, era victoria Omului. După gravitatea anunțului de la radio, după atitudinea și comentariile vecinilor am înțeles că evenimentul era într-adevar foarte important, istoric.

Nimeni nu gândea atunci că după 20 de ani, două luni și două zile de la zborul lui Iuri Gagarin eu voi deveni „Gagarinul” României. Mi-e greu să spun dacă a fost pură întâmplare sau destin. De mic m-am simțit atras și uimit de zbor. Când am început să construiesc aeromodele, și mai târziu rachetomodele, legătura mea cu zborul s-a consolidat puternic. Direcția de acțiune a fost însă aviația și nu cosmosul, pentru că – în cazul României – spațiul de deasupra atmosferei terestre părea mult prea îndepărtat și greu de atins. Simțeam că alături de aeromodelele mele vreau să mă înalț și eu în aer. Noaptea visam că dacă dau mai tare din mâini mă pot ridica în văzduh ca păsările și pot zbura peste văile munților care mărginesc orașul meu natal. Și uite așa, pasiunea din tinerețe s-a transformat în profesie, absolvind în final Facultatea de Inginerie Aerospațială a Politehnicii bucureștene și zburând în același timp ca sportiv la aeroclub. Poate că viteza imprimată de avioane m-a făcut să rezolv cât mai repede posibil multe capitole din viața mea. La 22 de ani eram însurat cu Crina, colegă de aviație desigur, la 23 de ani ai mei s-a născut Cătălin, primul nostru copil care, nenăscut încă, a simțit fiorii zborului sportiv împreună cu mama sa, ca mai apoi el însuși să devină aviator. La 25 de ani ai mei s-a născut Daniel, al doilea fiu al nostru, iar eu făcusem deja armata și optasem pentru o posibilă carieră cosmică.

Când Daniel împlinea trei luni, eu deveneam ofițer de carieră, desigur de aviație, iar la o săptămână după aceea eram imbarcat cu întreaga familie în avionul care ne-a dus în Orașelul Stelar de lângă Moscova pentru a începe pregătirea de viitor cosmonaut, alături de candidați din cinci țări.

Curând am aflat că sunt cel mai tânăr candidat cosmonaut din orașel.

Cea mai puternică amprentă pe care am simțit-o imediat ce am ajuns în orașelul cosmonauților a fost cea a lui Iuri Gagarin. Deși trecuseră doar 17 ani de la zborul lui istoric, el dispăruse deja dintre cei vii de 10 ani. Centrul de pregătire al cosmonauților din Orașelul Stelar se numește „Iuri Gagarin”. De cum depășești liziera de conifere după intrarea în orașel te întâmpină pe partea stânga, măreață, statuia omului Gagarin. La sosirea în orașel ne-a întâmpinat și condus cosmonautul, încă de pe atunci legendă, Aleksei Leonov, comandantul din acea perioadă al detașamentului de cosmonauți, fost coleg de pregătire și prieten bun cu Iuri Gagarin. Dacă mergi la Muzeul Cosmonauticii din orașel, cu cea mai mare emoție și căldură ghida îți vorbește despre Iuri Gagarin. Primul eveniment semnificativ la care am participat la numai o săptămână de la venirea în Orașelul Stelar a fost comemorarea a 10 ani de la dispariția tragică a lui Iuri Gagarin.

Noi, cei tineri, veniți la pregătirea pentru a zbura în cosmos în a doua grupă *Interkosmos*, am avut șansa să-l cunoaștem pe Iuri Gagarin nu doar din cărți, ci și prin intermediul foștilor lui colegi de generație și pregătire, care atunci aveau în jur de 45 de ani. Amintirile erau încă vii, deși toate povestirile începeau cu: „a fost odată”.

Totul cândva „a fost odată”...

Aniversăm acum, în 2011, 50 de ani de la istoricul zbor în cosmos al lui Iuri Gagarin. De la zborul meu cosmic se împlinesc deja 30 de ani. Între timp am fost șeful Aviației Civile Române, am fost președintele Agenției Spațiale Române, am fost ambasadorul României în Federația Rusă, am primit și a doua stea de general de aviație, am trecut în rezervă, nerenunțând însă la activitatea cosmică. Din 2010 sunt Președintele *Comitetului Organizației Națiunilor Unite pentru Explorarea Pașnică a Spațiului Extraatmosferic*. De 26 de ani sunt membru al singurei asociații profesionale, neguvernamentale și educaționale a cosmonauților și astronauților din întreaga lume, *Asociația Exploratorilor Spațiului Cosmic*, fiind unul dintre fondatorii ei, iar de câteva luni am fost ales președintele filialei europene a acesteia.

Am deja trei nepoți. În familia mea zborul are o altă dimensiune, un alt înțeles.

Acum 30 de ani, fii mei, Cătălin și Daniel, povesteau la grădinița la care îi înscrisesem în București, după revenirea mea din zborul cosmic, faptul că tata este cosmonaut, și nu înțelegeau de ce nu mai sunt copii cu tați cosmonauți așa cum erau la grădinița unde merseseră în orașelul de lângă Moscova. La fel de firesc, nepotul meu Andrei, la trei ani și jumătate, spune fără să clipească – oricui – că „are numai avioane în cap” și povestește ca pe cel mai banal lucru faptul că tata este pilot, bunicul este cosmonaut, iar bunica este ambasador în Armenia.

Arina, sora mai mare a lui Andrei, a zburat cu planorul în brațele tatălui ei când avea numai doi ani și jumătate. I-a plăcut. Andrei a zburat la trei ani cu elicopterul în brațele mele. Poate că și Anei, verișoara lor, îi va plăcea să zboare. Acum este încă prea mică.

Andrei, Arina, Ana, nepoții noștri, vor învăța la școală despre Iuri Gagarin ca despre un deschizător de drumuri cosmice, ca despre un simbol al întregii planete Pământ. Probabil la fel vor învăța și despre bunicul lor, raportat însă la scara țării lor natale.

Pentru generația nepoților mei și pentru toate cele care vor urma este important să nu uite istoria, pentru că doar neuitând istoria și privind spre viitor vor putea construi ceva trainic și sigur, vor putea să scrie, la rândul lor, istorie.

Vor trece multe generații, zborul cosmic va căpăta alte valențe, dar pe Iuri Gagarin, omul acela frumos la suflet și la chip, nu-l vom uita niciodată. Deși în cei 50 de ani de la zborul lui au mai zburat în cosmos 500 de pământeni, el va fi mereu un *punct zero*, un reper, pentru împlinirile viitoare ale Omului. Gagarin nu a dispărut dintre noi, ci doar s-a înveșnicit în istorie pentru a aminti omenirii că limitele pot fi depășite, că viitorul își are începutul în trecut.

⁷ Articol preluat din revista philatelica.ro, anul III, nr. 2 – martie-aprilie 2011, pp. 1-3.

*Dincolo de atmosfera terestră se întinde o lume diferită
și plină de mister. Nimic material nu poate întrece
frumusețea Cosmosului.*

Expoziția „Evenimente cosmonautice-Aniversări 2011” desfășurată în perioada 14-22 mai 2011 a fost prilejuită cu ocazia marcării a:

50 de ani de la primul zbor al unui om în spațiul cosmic Iuri Alekseevici Gagarin (12 aprilie 1961)

Iuri Gagarin s-a născut în satul Klușino, aproape de Gjatsk (în prezent în Regiunea Smolensk, Rusia), la 9 martie 1934. În 1968, satul a fost redenumit Gagarin în onoarea sa.

În tinerețe a devenit interesat de cosmos și a început să viseze despre spațiul pe care îl va cuceri într-o bună zi. Iuri a fost descris de către profesorii din suburbia Moscovei ca inteligent și muncitor, ocazional chiar excesiv de scrupulos.

După ce a început o ucenicie în metalurgie ca turnător, Gagarin a fost ales pentru continuarea studiilor la un liceu tehnic din Saratov. În timp ce studia acolo, el s-a înscris în „AeroClub” și a învățat să piloteze aeronave ușoare, hobby care i-a ocupat din ce în ce mai mult timp. În 1955, după terminarea școlii tehnice, a început formarea ca pilot militar la Școala de Piloți Orenburg.

După absolvire, el a fost repartizat la baza aeriană Luostari din Regiunea Murmansk, foarte aproape de granița cu Norvegia, unde vremea grea făcea zborul dificil. A fost promovat la gradul de locotenent al Forțelor Aeriene Sovietice la 5 noiembrie 1957, iar la 6 noiembrie 1959 el a primit gradul de locotenent senior.

În 1960, după o intensă căutare și un proces de selecție, Iuri Gagarin a fost selectat împreună cu alți 19 cosmonauți pentru Programul Spațial Sovietic. Alături de ceilalți cosmonauți, el a fost supus la o serie de experimente riguroase menite să-i testeze rezistența fizică și psihică. A urmat și un antrenament intensiv pentru pregătirea zborului ce avea să fie efectuat. Din acei douăzeci selectați, eventualele alegeri pentru prima lansare erau Gagarin și Gherman Titov, datorită performanțelor excelente din timpul antrenamentelor, dar și datorită capacităților lor psihice. Oficialii sovietici au cântărit și alți factori în selectarea lui Iuri: înfățișarea acestuia, capacitatea sa de a manipula atenția presei, originile sale rusești și chiar numele Gagarin, care era și el, de asemenea, asociat cu aristocrația țaristă.

Pe 12 aprilie 1961, aflat la bordul navetei spațiale Vostok 1, cosmonautul sovietic Iuri Alekseevici Gagarin devine primul om care a călătorit în spațiu. În timpul zborului, pilotul de teste și tehnicianul în vârstă de 27 de ani, a devenit, de asemenea, primul om care a făcut o orbită în jurul Pământului,

reușită în 89 de minute, într-o capsulă spațială. Vostok 1 a orbitat în jurul Pământului la o altitudine maximă de 187 de mile și a fost condus integral de un sistem de control automat.

Singura afirmație atribuită lui Gagarin în timpul de o oră și 48 de minute petrecut în spațiu a fost „*Zborul se desfășoară normal; sunt bine*”. După ce a fost anunțată realizarea sa istorică, modestul și carismaticul Gagarin a devenit brusc o persoană faimoasă în toată lumea.

Iuri Gagarin a murit șapte ani mai târziu, în timp ce pilota un avion de antrenament MiG-15, care s-a prăbușit în regiunea Vladimir (190 km la est de Moscova). Circumstanțele morții primului om care a ajuns în spațiu, Iuri, într-un accident de avion, sunt încă învăluite în mister.

30 de ani de la primul zbor al unui român în cosmos Dumitru-Dorin Prunariu (14-22 mai 1981)

Visul din copilărie

Născut în orașul Brașov la 27 septembrie 1952, Dumitru-Dorin Prunariu a absolvit Liceul de Matematică-Fizică nr. 1 din orașul natal în anul 1971. Pasiunea lui Prunariu pentru zbor s-a manifestat încă din copilăria sa, cum declara într-un interviu:

„De mic copil mi-am dorit să zbor. Închideam ochii și simțeam că plutesc peste munți, văi, descopeream lumi noi. M-au fascinat întotdeauna abisul albastru, înălțimile infinite. În final, am ajuns să zbor în Cosmos. Visele împlinite sunt ca un cerc de lumină pe trunchiul vieții, o iradiere benefică.”

Micul Prunariu și-a început calea spre stele de la cercul de aeromodelism de la Casa Pionierilor din Brașov, unde construia modele de planoare și de avioane, visând să devină constructor de aparate de zbor.

A absolvit Facultatea de Inginerie Aerospațială din cadrul Universității „Politehnica” din București, în anul 1976, cu specializarea inginerie aeronautică.

În mai 1977, au început să se facă selecționări pentru programul de zboruri cosmice Intercosmos, inițiat de către URSS și adresat țărilor aliate socialiste.

„Programul «Intercosmos» era un program cosmic bine definit, care avea prevederi foarte clare și o evoluție bine precizată: de la experimente care au fost efectuate în regim automat la bordul diferitelor rachete de mare altitudine sau nave cosmice sovietice, până la experimente complexe efectuate de cosmonauți.”

În timpul stagiului militar efectuat în cadrul Școlii de ofițeri de rezervă aviație din Bacău, în mai 1977, comandantul i-a anunțat pe inginerii militari

că se fac selecționări pentru programul Intercosmos. 17 dintre ei au acceptat. După efectuarea testelor medicale la București, toți 17 au fost respinși. Motivul respingerii lui Prunariu a fost faptul că la probele de efort, pe fondul unei gripe de moment, i se depistaseră perturbații ale parametrilor inimii. La două luni după respingere, dosarele a cinci candidați între care și Dumitru-Dorin Prunariu au fost reluate, acesta reușind de data aceasta să treacă cu succes de toate probele.

Dumitru-Dorin Prunariu finalizează, în septembrie 1977, cursurile Școlii de ofițeri de rezervă aviație din Bacău, cu gradul de sublocotenent în rezervă. În toamna anului 1977, candidații cosmonauți au fost detașați de la locurile lor de muncă la unitatea militară de aviație de la Bacău, fiind incluși într-un program de pregătire multidisciplinar. La data de 1 ianuarie 1978, erau selecționați trei candidați ca membri ai grupului de pregătire a cosmonauților din cadrul Misiunii Spațiale Româno-Sovietice Intercosmos. În cele din urmă, D. Prunariu și D. Dediu au fost aleși să efectueze programul întreg de pregătire pentru a deveni cosmonauți.

„*Condiția mea fizică, adică sportivă, lăsa de dorit. S-a îmbunătățit abia la ruși. Medical, trecuserăm de toate testele*”, spune Dumitru-Dorin Prunariu.

Alegerea

La 12 mai 1981, Dumitru-Dorin Prunariu a fost confirmat în mod oficial ca primul nominalizat în cadrul zborului spațial româno-sovietic, alături de cosmonautul sovietic colonel Leonid Popov – comandant de echipaj.

Dintre toți candidații din programul Intercosmos, Prunariu a fost singurul cosmonaut care a obținut la examenele și testările finale calificative maxime.

„*Pentru mine, scopul întregii pregătiri l-a constituit zborul cosmic, așa cum era și normal. În toată perioada de pregătire nu m-am gândit niciodată ce va urma după aceea*”, afirma Dumitru-Dorin Prunariu.

7 zile, 20 de ore, 42 de minute și 52 secunde

Spre seara zilei de 14 mai 1981, un autobuz special i-a adus pe cei doi cosmonauți echipați pentru zbor, către Platforma 17 de la cosmodromul Baikonur: colonelul sovietic Leonid Popov și locotenentul major inginer Dumitru-Dorin Prunariu.

La ora 20 16' 38" (ora Bucureștiului), de pe cosmodromul Baikonur a fost lansată racheta purtătoare cu nava cosmică Soiuz-40 având la bord echipajul mixt româno-sovietic.

Prunariu a devenit astfel primul român din istorie care a zburat în spațiu. Conform planificării zborurilor Intercosmos zborul avea să dureze aproape 8 zile, între 14 mai - 22 mai 1981.

La 15 mai, nava cosmică Soiuz-40 se cuplează la complexul orbital Saliut 6 – Soiuz T-4. Momentul cuplării a fost immortalizat pe film din interiorul stației orbitale.

Cosmonauții au petrecut șapte zile pe stația orbitală Saliut 6. Acolo, cei doi s-au întâlnit cu cosmonauții sovietici Vladimir Kovalionok și Victor Savinîh, care se aflau deja pe orbita circumterestră din data de 21 martie 1981.

Pentru o săptămână au lucrat împreună, realizând 22 de experimente științifice.

Dumitru-Dorin Prunariu ajunsese la performanța de a se îmbrăca în imponderabilitate în costumul de scafandru cosmic care avea 13 kilograme în timpul record de 7 minute. Acesta a înconjurat Pământul de 125 de ori, parcurgând 5.260.000 km cu viteza de 28.500 km/oră, în 7 zile, 20 de ore, 42 de minute și 52 de secunde.

„Pe la ora 19.30-20.00 treceam zilnic pe deasupra României. De acolo, de sus, România se vedea de mărimea unei pâini rumene de casă.”

Din nou „acasă”

Programul de cercetare fiind încheiat, a avut loc revenirea din spațiul cosmic în data de vineri, 22 mai 1981, la ora 16.58, ora României. Capsula de coborâre a navei spațiale Soiuz-40 a aterizat în condiții aproape normale pe pământ. Aterizarea s-a desfășurat cu peripeții, parașuta deschizându-se cu 4 secunde întârziere, la mai puțin de 9.600 km cum era prevăzut, ceea ce a prilejuit tuturor mari emoții. Descriind momentele de imediat după aterizare, Dumitru-Dorin Prunariu relatează:

„Trecerea la greutatea normală a fost cumplită. Mă trezesc luat pe sus de patru membri ai echipei de căutare și sunt așezat lângă Popov, care stătea pe un șezlong. Am impresia că sunt de plumb și că pământul se clatină sub mine. La cinci minute după cosmos, ca o mângâiere, aud vorbindu-se românește”, referindu-se la Alexandru Stark, reporterul acreditat să relateze evenimentul. Așa amețit cum era, ajutat de ceilalți oficiali, Prunariu s-a îndreptat spre capsulă să semneze pe ea, conform obiceiului.

Acest zbor de importanță epocală pentru România a situat-o în clubul select al țărilor direct participante la explorarea Universului și totodată atestă tradiția contribuțiilor marilor înaintași români la zborul omului printre stele.

Ce a urmat

Ulterior, Dumitru-Dorin Prunariu desfășoară o bogată activitate profesională, fiind membru a numeroase asociații și comisii de specialitate din România și străinătate. Este membru corespondent al Academiei

Internaționale de Astronautică (1992) și membru al Comitetului național COSPAR (1994). A primit nenumărate medalii, decorații și diplome de onoare.

Din nou, visul

„Dacă s-ar pune problema să reiau pregătirea pentru un zbor cosmic, cred că aș face orice pentru a-mi reintra în formă cât mai rapid. Mi-e dor de cosmos”.

30 de ani de la primul zbor al unei navete spațiale Columbia în misiunea STS-1 (12 aprilie 1981)

Naveta Spațială Columbia (OV-102) a fost prima navetă spațială a flotei NASA. Prima ei misiune, STS-1, a durat de pe 12 aprilie până pe 14 aprilie 1981.

Construirea Columbiei a început în 1975, în Palmdale, California și a fost numită Columbia după vasul din Boston al lui Robert Gray, care a explorat Pacificul de nord-vest. Numele provine și de la Modulul de Comandă al Apollo 11. După construcție, vehiculul orbital a ajuns la Centrul Spațial J. F. Kennedy pe data de 25 martie 1979.

Primul zbor al Columbiei (STS-1) a fost comandat de John Young (un veteran al programelor Gemini și Apollo) aflându-se la cel de-al șaptelea zbor și pilotat de Robert Crippen, care nu mai fusese în spațiu până atunci. STS-1 s-a lansat pe 12 aprilie 1981 și s-a întors pe 14 aprilie 1981, orbitând planeta de 37 de ori. Naveta Columbia a executat primul zbor spațial coordonat manual. Durata întregului zbor a fost de 89,4 minute. A ajuns la înălțimea de 251 km.

Misiunea principală a zborului a reprezentat-o testarea tuturor sistemelor navetei, ascensiunea pe orbită și întoarcerea în siguranță pe pământ. Toate obiectivele propuse au fost îndeplinite cu succes.

NASA a descris misiunea Columbia (STS-1) ca fiind „cel mai îndrăzneț zbor de testare din istorie”.

Evenimente cosmonautice - aniversări 2011

Catalogul expoziției

Odată cu crearea primului satelit artificial al Pământului, omul și-a confirmat sieși o nouă aptitudine uluitoare a sa: aptitudinea de a opera și dincolo de hotarele planetei sale, mult în afara acesteia, în plin cer. Într-un ritm de-a dreptul extraordinar, astronautica și-a croit făgaș bun, evenimentele științifice remarcabile succedându-se cu rapiditate. Astfel, în mai puțin de 5 ani de la lansarea lui Sputnik 1, au fost realizate nu mai puțin de 10 premiere cosmice, primită, fiecare cu admirație și totodată cu mândrie pentru realizările omului, culminând cu zborul primului om în cosmos.

Exponatul se vrea reflectarea acestor premiere, prin materialele filatelice existente la această dată, după cum urmează:

- De la bazele teoretice ale zborului spațial la practică;
- Primii pași în cosmos (primul satelit artificial al Pământului – Sputnik 1, descoperirea centurii de radiații „Van Allen”, primul satelit meteorologic – Tiros 1);
- Primul asalt asupra Lunii (prima planetă artificială a Soarelui – Lunik 1, prima aterizare pe Lună – Lunik 2, prima fotografie a feței invizibile a Lunii – Lunik 3);
- Drumul spre infinit (Venusik 1, Mars 1);
- Primul om în cosmos - Iuri A. Gagarin.

Coriolan Chiricheș (Botoșani)

Prima generație de navete spațiale

5 panouri

Naveta spațială americană (Space Shuttle) a reprezentat începutul unei noi ere a explorării spațiului. În trecut, navele spațiale erau folosite doar o singura dată, însă „Naveta”, care decolează ca o rachetă și se întoarce pe Pământ ca un planor, poate fi folosită de mai multe ori. Naveta a lansat și a făcut posibilă repararea multor sateliți, a ajutat la instalarea pe orbită a Telescopului Spațial Hubble, a dus pe orbită laboratorul Spacelab.

Principala piesă a Navetei Spațiale este o astronavă – Orbiter – care are cam două treimi din dimensiunea unui avion Boeing 747. Pentru a putea decola și călători în spațiu, Orbiter este fixat pe rezervoare externe uriașe care sunt sursa de combustibil lichid pentru cele trei motoare principale. În plus, mai există două motoare auxiliare (SRB) care ard combustibil solid. Orbiter conține și combustibil lichid pentru propriile motoare de manevrare.

În total au fost construite șase Orbiter: Enterprise (prototip – nu a zburat în spațiu, ci numai în atmosfera terestră, denumit și OV-101), Columbia (OV-102), Challenger (OV-099), Discovery (OV-103), Atlantis (OV-104) și Endeavor (OV-105) (*OV = orbital vehicle*).

Zborul inaugural al Columbiei din 12 aprilie 1981 a confirmat că naveta se poate întoarce în siguranță pe Pământ. Dar, la 28 ianuarie 1986, la 73 secunde după lansare, Challenger a explodat, fapt ce s-a soldat cu moartea celor șapte membri ai echipajului. Endeavor a înlocuit naveta Challenger, iar zborurile au fost reluate la sfârșitul anului 1988.

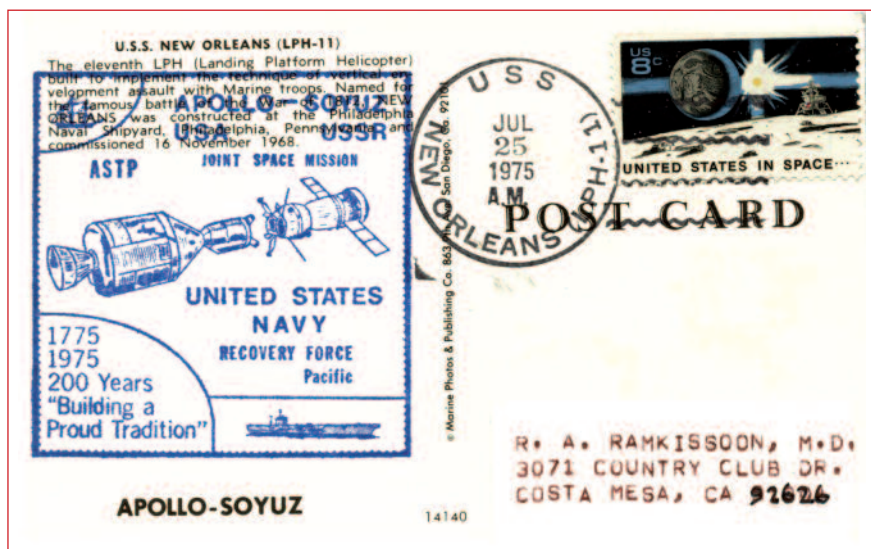
Pe 1 februarie 2003, *Columbia* s-a dezintegrat în timpul reintrării în atmosfera terestră, deasupra Texasului, în timpul celei de-a 28-a misiuni, STS-107. Și de această dată, toți cei 7 membri ai echipajului au pierit.

Exponatul își propune prezentarea succintă, în acest an 2011 în care se încheie acest program spațial, a etapelor parcurse de la cercetarea științifică și primele probe, până la zborurile ultimei navete de acest model, Endeavour.

Vadim-Alec Bartoș (Cluj - Napoca)

Echipajele internaționale ale zborurilor spațiale sovietice

6 panouri

Exponatul descrie zborurile spațiale cu echipaj uman care au avut loc în timpul regimului sovietic organizate de fosta URSS în colaborare cu diverse țări. Primele zboruri și cele mai renumite ale proiectului ASTP sunt tratate cu o atenție specială, exponatele descriu istoria proiectului de la semnarea tratatului, diferitele faze ale pregătirilor, misiunile propriu-zise de la lansare și până la întoarcerea pe pământ. Detaliile executate la misiunile de testare pentru proiectele ASTP sunt de asemenea incluse în colecție. Mijloacele de recuperare a capsulelor, centrele de control ale misiunii și alte departamente implicate în proiect sunt și ele exemplificate. O atenție deosebită este acordată navelor rusești de recuperare și de comunicații implicate în aceste misiuni. De-a lungul exponatelor sunt prezentate diferite mărci poștale cu imagini ale acestor nave.

Misiunea Soyuz 28 a fost primul zbor Intercosmos, unde piloții militari din țările blocului sovietic au realizat zboruri de aproximativ opt zile la o stație sovietică de spațiu. Piloții altor națiuni puteau în cele din urmă să zboare. Exponatele prezintă toate aceste misiuni până la prăbușirea Uniunii Sovietice când cosmonautul Krikalev, alias „ultimul cetățean al URSS”, lansat din Republica Sovietică Socialistă Kazahă, a aterizat în Kazahstan-ul independent. Colecția se încheie cu Soyuz TM 14 – primul zbor internațional dintre Rusia și Germania lansat de pe teritoriul noului stat Kazahstan.

Ion-Radu Dobrescu (București)

Start April 12, 07:07 GMT

1 panou

Exponatul prezintă totalitatea activităților aflate în conexiune cu zborul în cosmos al primului om – Iuri Alexeevici Gagarin (1934 - 1968) și al navei cosmice Vostok, fiind structurat pe următoarele capitole:

- De la bazele teoretice ale zborului spațial la practică (K.E. Țiolkovski – părintele teoriei rachetelor, Hermann Oberth – părintele navigației spațiale, S. P. Koriolov – constructorul șef al programului spațial sovietic);
- Cronologia Vostok (Sputnik IV – primul zbor de test al navei cosmice Vostok, Sputnik V – al doilea zbor de test al navei cosmice Vostok, Sputnik VI – al treilea zbor de test al navei cosmice Vostok, selectarea a șase cosmonauți calificabili pentru primul zbor, Sputnik IX – al patrulea zbor de test al navei cosmice Vostok, Sputnik X – al cincilea zbor de test al navei cosmice Vostok);
- Zborul primului om în cosmos (instalația de zbor, nava cosmică, scaunul ejectabil, cască cosmonautului, numărătoarea inversă, cronologia zborului de-a lungul celor 108 minute, întoarcerea la Moscova, distincții);
- În loc de sfârșit (omologarea recordurilor, în onoarea lui Gagarin, Gagarin ambasador al bunăvoinței, in memoriam).

Dan N. Dobrescu (București)

Dumitru-Dorin Prunariu, primul cosmonaut român

1 panou

Exponatul îl prezintă pe cosmonautul Dumitru-Dorin Prunariu în conexiune cu primul zbor al unui român în spațiul cosmic, fiind structurat după cum urmează: Dumitru-Dorin Prunariu, pilot cosmonaut român; zborul spațial începe pe Pământ; racheta purtătoare și nava cosmică Soiuз; stația orbitală Saliut 6; programul Interkosmos; Centrul de urmărire a zborului; poșta cosmică la bordul stației orbitale Saliut 6 - obliterări de bord; cronologie Soiuз 40 – zborul comun Sovieto-Român (lansarea navei cosmice Soiuз 40, joncțiunea cu stația orbitală Saliut 6, programul de cercetare, aterizarea și recuperarea); arc peste timp între Hermann Oberth – titanul navigației spațiale și Dumitru-Dorin Prunariu.

Dumitru-Dorin Prunariu – obiecte personale

Obiectivul camerei TV care a transmis la sol din nava Soiuz-40 imaginea echipajului Popov - Prunariu pe perioada pregătirii decolării, a decolării și până la inserarea pe orbită. După ajungerea pe orbită, conform procedurii, camera este dezafectată, iar după joncțiunea cu Stația orbitală se demontează urmând a rămâne ca deșeu la bordul stației orbitale.
Seria 732 766 021 - N4101

Ceasul tip Shturmanskie (de navigație) pe care l-a purtat pe mâneca costumului de scafandru cosmic Dumitru-Dorin Prunariu în timpul zborului cosmic în perioada 14-22 mai 1981.

Legitimația de cosmonaut a lui Dumitru-Dorin Prunariu nr. 059 eliberată de Federația Aeronautică Internațională prin Federația Sporturilor Aeronautice a URSS la 9 mai 1981. A fost purtată în spațiul cosmic pentru eventuala legitimare în caz de aterizare în afara URSS.

Permisul de acces nr. 0068 în Orașelul Stelar al
lt.major ing. Dumitru-Dorin Prunariu pe perioada pregătirii pentru
zborul cosmic, 1978-1981.

Permisul de acces nr. 0023 în Orașelul Stelar al Crinei Prunariu, soția lt.major
ing. Dumitru-Dorin Prunariu, pe perioada pregătirii acestuia pentru zborul
cosmic, 1978-1981.

Muzeul Național Filatelic

Machetă grafică pentru valoarea nominală de 2720 lei, emisiunea „Espamer 1996”

Machetator: Cătălin Prunariu
21 x 29,6 cm
MNF

Modelar de culoare pentru valoarea nominală de 3,20 lei, emisiunea „Primul om în cosmos”

Machetator: Ion Dumitrana
17,7 x 20,7 cm
MNF

Abdusipbar
11 mai 1983

Abdusipbar
17 mai 1983

Andruck pentru valorile nominale de 5 lei și 10 lei, emisiunea „25 de ani de cosmonautică”

1983

Machetator: Andrei Mihai

11,8 x 17 cm

MNF

Machetă grafică pentru valoarea nominală de 10 lei,
emisiunea „Zborul comun româno-sovietic în cosmos”
1981

Machetator: Vladimir Stoianov
21,6 x 24,5 cm
MNF

Costum de trening (bluză și pantalon bleumarin) folosit de cosmonautul Dumitru-Dorin Prunariu la bordul navei cosmice MNIR

Combinezon de antrenament folosit de cosmonautul Dumitru-Dorin Prunariu
MNIR

Fanion – tricolorul românesc, prezent la bordul complexului orbital științific „SALIUT 6 – SOIUZ 40”, cu autografele cosmonauților Vladimir Kovalionok, Viktor Savinih, Leonid Popov și Dumitru-Dorin Prunariu, precum și stampila aflată la bordul stației orbitale „Saliut 6” MNIR

Academia de Studii Economice București

Academia de Studii Economice din București este prezentă la expoziția „Evenimente cosmonautice-aniversări 2011” cu o serie de panouri de fotografii documentare „Первый в Космосе” (Primul (om) în Spațiu) realizate împreună cu Ambasada Federației Ruse în România. Expoziția s-a axat pe prezentarea unor imagini de ansamblu legate de zborul primului om în spațiu, Iuri Gagarin, și de drumul spre Cosmos al primului cosmonaut român, Dumitru-Dorin Prunariu. Cele două zboruri istorice, desfășurate pe 20 de panouri, prezintă imagini din timpul zborurilor precum și activități desfășurate de cei doi cosmonauți după câștigarea celebrității internaționale. Privitorii sunt astfel „martori” la activitățile care au marcat istoria secolului XX și în special la misiunile de cucerire a spațiului de către om.

Fotografiile au fost realizate cu suportul financiar integral al Fundației „Russkij Mir” (Moscova, Federația Rusă) de către Centrul Cultural Rus din Academia de Studii Economice din București.

Mulțumiri

Ținem să aducem pe această cale mulțumiri celor care au colaborat alături de Muzeul Național Filatelic la reușita acestei expoziții:

Dumitru-Dorin Prunariu
Muzeul Național de Istorie a României
Academia de Studii Economice București

Colecționari:
Nicoleta Diaconu, Coriolan Chiricheș, Vadim-Alec Bartoș,
Ion-Radu Dobrescu, Dan N. Dobrescu

Compania Națională Poșta Română S.A.

and

The National Philatelic Museum

held

The Cosmonaut events - anniversary in 2011

exhibition marking the occasion of

50 years after the first flight of a man into space -
Yuri Alekseyevich Gagarin (12 April 1961)

30 years after the first flight of a Romanian in the cosmos -
Dumitru-Dorin Prunariu (14 to 22 May 1981)

and of 30 years after the first flight of a space shuttle -
STS-1 Columbia (April 12, 1981)

14 to 22 May 2011

Catalog published by
Compania Națională Poșta Română S.A. by Public Relations Service and
National Philatelic Museum

Exhibition Coordinator:
Lia Andreia Galic - Director of the National Philatelic Museum

Project Coordinators:
Nicole Micu - Head of Public Relations CNPR
Cristian Scăiceanu - Deputy Director of the National Philatelic Museum

Exhibition Curators:
Iolanda Tabără, Sorian Uyy, Lucia Șoșeanu, Cristina Gruescu

Graphics: Lioara Mareș
Print: Stamp Factory Bucharest

Foreword

30 years ago, we were witnessing a unique historical moment for our country: the first Romanian flight in space. Dumitru-Dorin Prunariu is the living example of the fact that perseverance, will and hope are the basis for success and achievement of a dream.

An exhibition celebrating the great achievements of the Romanian and global cosmonaut, simply acknowledging and certifying the value of special people who made possible these successes, but also bringing in the collective memory moments that have inspired people who have contributed in broadening the horizon of human knowledge.

The example of our great cosmonaut needs to foster and guide young Romanian cosmonauts to the highest heights, even if set beyond the Earth's atmosphere. By participating in the Soviet-Romanian spatial flight, Dumitru-Dorin Prunariu proved to the entire world that where there is a steel willingness and clearly defined objectives, we can overcome our own limits and reach the heights of not only the world around us, but also those of self-knowledge.

In my opinion, the cosmic experience shared with us by those who have had the blessing and responsibility of a mission in the cosmic space is a great privilege and a good opportunity to give us new and different insights on the world.

Dumitru Daniel Neagoe
President and CEO of C.N. Poșta Română S.A.

Personal considerations upon the celebration of 50 years of piloted Cosmonautics*)

Cosmonaut Dumitru-Dorin Prunariu, eng., PhD.

After 50 years of piloted cosmic era, it is necessary and welcome to remember the man who inaugurated this era and by what did he specifically mark the life of persons whose destiny - after many years - has led them to the same cosmic heights.

Yuri Gagarin was an exceptional man, forever transformed into the cosmic symbol of the entire planet Earth. He initiated the piloted cosmonautics era. Gagarin is the one who marked the history of mankind, as the first man who broke away from the earthly cradle, beyond Earth's atmosphere, for 108 minutes, minutes that radically changed the paradigm of man's relationship with the universe.

I was eight and a half when Yuri Gagarin flew in space.

I'll never forget that morning of Wednesday, April 12th, 1961, or the impact that the serious voice of the radio commentator had on my child soul, announcing that the first Earthling was launched into space. I lived on the ground floor of a building in Braşov. My father was at work, my sister and I were surprised by how closely our mother listened to the radio, and we were caught in the solemn moment. A shudder passed through us all, making us realize that we are witnessing an event of great importance. My mom took our hands and we went out. We were not surprised when we saw that all other tenants in the building had their apartment doors open so they can hear the radio news. I stood there near my mother, touched, and listened to the amazed comments of the neighbours. My eyes searched the sky and were trying to make out the meaning of those events. I knew that where Gagarin flew was very high and that there is no air, that his rocket's speed is much higher than the aircraft which passed over the city, nothing more. Lots of questions went through my mind and I was waiting for the arrival of my father to subject him to my questions, knowing that no one would have heard me then... I watched quietly to all those people transfigured by achieving the impossible, until not long ago.

The time is dilated, the excitement grew. Then the long-expected news has come, that Yuri Gagarin was safely back on Earth from the cosmos. It is hard to describe that moment! Everybody assigned the success to themselves, it was not only the victory of Yuri Gagarin, it was each one's victory, the victory of humankind. Considering the seriousness of the radio ad, due to the attitude and comments of neighbours, I understood that the event was very important indeed, historical.

Nobody thought then that after 20 years, two months and two days of Yuri Gagarin's flight, I will become the Romanian "Gagarin". It's hard to

say whether it was pure chance or fate. As a child I felt drawn and amazed by the flight. When I started to build aircraft, and later missile models, my connection to the flight was strongly reinforced. The goal was, however, the aviation and not the cosmos, because - for Romania - the space above the earth's atmosphere seemed too remote and difficult to be achieved. I felt that together with my aircraft models I wanted to get high in the air. At night I dreamed that if I moved my hands stronger I might rise in the air like birds and I could fly over the valleys of the mountains bordering my hometown. And so, the passion from my youth turned into a profession, finally graduating the Aerospace Engineering of the Polytechnic University of Bucharest and flying at the same time as a sportsman at the Aeroclub. Maybe the aircraft print speed made me solve as soon as possible many chapters of my life. When I was 22, I was already married to Crina, aviation course fellow and when I was 23, our first child, Cătălin, who, yet unborn, felt the thrill of athlete flight with his mother, became later an aviator himself. When I was 25, Daniel was born, our second son, and I had already been in the army and I had chosen a possible cosmic career.

When Daniel was three months old, I became a career officer, in aviation of course, and a week after that, I boarded with the whole family the plane which took us in the Small Star Town near Moscow to begin preparing for the future astronaut career, along with candidates from five countries.

I soon learned that I was the youngest astronaut candidate in the town.

The strongest impression that I felt as soon as I arrived in the Cosmonaut town was the one of Yuri Gagarin. Although only 17 years had passed since his historic flight, he had already been gone from among the living for 10 years. The training centre of the Cosmonaut Star Town is called "Yuri Gagarin". As soon as one overcomes the edge of conifers at the entry into town, the great statue of Gagarin greets you, on the left side. On the arrival in the town, the great cosmonaut, even then a legend, Alexei Leonov, welcomed and led us; he was in that time the commander of the detachment of cosmonauts, former colleague and good friend of preparation with Yuri Gagarin. If you go to the Museum of Cosmonautics in the town, the guide speaks to you with great emotion and glow about Yuri Gagarin. The first significant event I attended just a week after my arrival in the Star town was the celebration of the 10th anniversary of Yuri Gagarin's tragic disappearance.

Us, the youth who came to preparing to fly into space in the second Interkosmos group, we had the chance to know Yuri Gagarin not only from books but also through his former colleagues from his generation and training, which were then around 45 years old. Memories were still alive, although all stories began with: "Once upon a time".

All happened "once"...

We celebrate now, in 2011, 50 years since the historic flight of Yuri

Gagarin into space. Since my cosmic flight, 30 years have already passed. Meanwhile, I was the head of the Romanian Civil Aviation, I was president of the Romanian Spatial Agency, I was the ambassador of Romania within the Russian Federation, I received the second star of aviation general, I was discharged, but I did not give up to the cosmic activity. Since 2010 I am the President of the Council of the United Nations Organization for the Peaceful Exploration of Outer Space. For 26 years I have been the member of only one professional, NGO and educational association of cosmonautics and astronauts around the world, the Association of Space Explorers, being one of its founders and a few months ago I was elected president of its European subsidiary.

I already have three grandchildren. In my family flight has another dimension, a different meaning.

30 years ago, my sons, Cătălin and Daniel, were telling at the kindergarten they attended in Bucharest, after my return from the space flight, that their father is an astronaut, and they did not understand why there were no other children with astronaut fathers as there were in the kindergarten they went to in the small town near Moscow. Equally naturally, my nephew Andrew, when he was three and a half years old, said without blinking - to anyone - that “he had only planes in his head” and said as the most trivial thing that his father is a pilot, the grandfather is a cosmonaut and his grandmother is ambassador in Armenia.

Arina, Andrew's older sister, flew the glider into the arms of her father when she was two and a half. She liked it. Andrew flew by helicopter when he was three years old, in my arms. Perhaps Ana, their cousin, will like to fly as well. Now she is still too young.

Andrei, Arina, Ana, our grandchildren, will learn in school about Yuri Gagarin as a pioneer of the cosmic ways, as a symbol of the entire planet Earth. They will probably learn as well about their grandfather, but reported to the scale of their home country.

For my grandchildren's generation and all those who follow, it is important not to forget the history, because just by remembering the history and looking to the future they will be able to build something sustainable and reliable, they can also write their history.

Many generations will pass, the space flight will take on other meanings, but Yuri Gagarin, the nice man at heart and face, will never be forgotten. Although in the 50 years since his flight into space, 500 earthlings have also flown, he will always be a zero point, a benchmark for the future achievements of human kind. Gagarin is not gone among us, he just got immortalized in the history, to remind the mankind that limits can be overcome, that the future has its beginning in the past.

*) Article taken from the philatelica.ro magazine, year III, no. 2 - March-April 2011, pp. 1-3.

*Beyond the Earth's atmosphere, a different world lies,
full of mystery. Nothing material can surpass
the beauty of the cosmos.*

The exhibition “Cosmonautic events-Anniversary Events 2011” held from 14 to 22 May 2011 marked the occasion of:

50 years after the first flight of a man in the space, the one of Yuri Alekseyevich Gagarin (12 April 1961)

Yuri Gagarin was born in the village Klushino, close to Gjatsk (now in the Smolensk region, Russia), on the 9th of March 1934. In 1968, the village was renamed Gagarin in his honour.

In his youth, he became interested in space and began to dream about the space he would win one day. Yuri was described by teachers in Moscow suburban areas as intelligent and hardworking, occasionally even overly scrupulous.

After starting an apprenticeship in metallurgy foundry, Gagarin was selected for further studies at a technical school in Saratov. While studying there, he joined the “Aeroclub” and learned to fly light aircraft, a hobby that has taken increasingly more time. In 1955, after completing the technical school, he began the training as military pilot at the Orenburg Pilots School.

After graduation, he was assigned to the air base in Luostari in Murmansk region, very close to the border with Norway, where heavy weather made flying difficult. He was promoted to lieutenant of the Soviet Air Force on 5 November 1957, and on November 6, 1959 he received the rank of senior lieutenant.

In 1960, after an intensive search and selection process, Yuri Gagarin was selected with 19 other cosmonauts for the Soviet space program. Along with the other cosmonauts, he was subjected to a rigorous series of experiments designed to test his physical and mental strength. An intensive training followed for the preparation of the flight to be performed. Of those twenty selected persons, the possible choices for the first launching were Gagarin and Gherman Titov, due to their excellent performance during the training, but also because of their mental capacities. Soviet officials weighed other factors in selecting Yuri: his appearance, his ability to handle media attention, his Russian origins and even the name of Gagarin, which was also associated with the Tsarist aristocracy.

On April 12th, 1961, aboard the Vostok 1 spaceship, the Soviet cosmonaut Yuri Alekseyevich Gagarin becomes the first man who travelled in space. During the flight, the 27 years old test pilot and technician also became the first man to orbit around the Earth, success achieved in 89 minutes in a space capsule. Vostok 1 orbited around the Earth at a

maximum altitude of 187 miles and was guided entirely by an automatic control system.

The only statement attributed to Gagarin during his one hour and 48 minutes flight in space was "Flight is proceeding normally, I am fine." After announcing his historical achievement, the decent and charismatic Gagarin became an instant worldwide famous person.

Yuri Gagarin died seven years later, while flying a MiG-15 training plane that crashed in the Vladimir region (190 km east of Moscow). The circumstances of the death of the first man in space, Yuri, in a plane crash, are still shrouded in mystery.

30 years after the first flight of a Romanian in the cosmos - Dumitru-Dorin Prunariu (14 to 22 May 1981)

Childhood dream

Born in Braşov on 27 September 1952, Dumitru-Dorin Prunariu graduated No. 1 High School of Mathematics and Physics in his hometown in 1971. His passion for flight was easy to notice since his childhood, as he said in an interview:

"Since my childhood I've wanted to fly. I used to close my eyes and felt like floating over the mountains, valleys, discovering new worlds. I was always fascinated by the blue abyss, infinite heights. I finally got to fly in outer space. Fulfilled dreams are as a circle of light on the life's body, a beneficial radiation."

Prunariu, as a child, began his path to the stars at the aeromodelism circle from the Pioneer House in Braşov, where he built models of gliders and planes, dreaming to become a builder of aircraft.

He graduated the Aerospace Engineering from the Polytechnic University of Bucharest in 1976, being major in aerospace engineering.

In May 1977, he began to make selections for the Intercosmos cosmic flights program, initiated by the USSR and addressed to the allied socialist countries.

The "Intercosmos Program" was a well-defined space program, which had very clear provisions and a well defined trend: starting with the experiments which were performed in automatic mode on board of various high-altitude missiles or Soviet spacecraft, to the complex experiments performed by cosmonauts."

During the military service performed within the School of discharged aviation officers in Bacău, in May 1977, the commander announced the military engineers that there are selections for the Intercosmos program. 17

of them accepted. After performing the medical tests in Bucharest, all 17 were rejected. Prunariu's rejection reason was that the effort tests, due to flu at the moment, found him with heart disturbance parameters. Two months after the rejection, the files of five candidates, out of which the file of Dumitru-Dorin Prunariu as well were resumed, and this time he managed to successfully pass all tests.

Dumitru-Dorin Prunariu completed, in September 1977, the School of discharged aviation officers in Bacău, with the rank of discharged lieutenant. In autumn 1977, cosmonauts' candidates were seconded from their jobs in the military aviation unit in Bacău, being included in a multidisciplinary training program. On 1 January 1978, three candidates were selected as members of the group preparing the cosmonauts within the Romanian-Soviet Intercosmos space mission. Finally, D. Prunariu and D. Dediu were chosen to carry the whole training program to become cosmonauts.

"My physical condition, i.e. sports condition, was disappointing. It was improved only at the Russians. Medically, I had passed all tests," said Dumitru-Dorin Prunariu.

The choice

On 12 May 1981, Dumitru-Dorin Prunariu was officially confirmed as the first nominee in the Romanian-Soviet space flight, along with the Soviet cosmonaut colonel Leonid Popov - crew commander.

Of all the candidates in the Intercosmos program, Prunariu was the only astronaut who got the top ratings for final exams and tests.

"The whole purpose of the preparation was represented by the space flight, as it was normal. During the training I never ever thought what would happen afterwards," said Dumitru-Dorin Prunariu.

7 days, 20 hours, 42 minutes and 52 seconds

On the evening of May 14th, 1981, a special bus brought the two cosmonauts equipped for the flight, to the platform 17 from the Baikonur Cosmodrome: the Soviet leader Leonid Popov and the Major Lieutenant Colonel Dumitru-Dorin Prunariu, engineer.

At 20 16 '38 "(Bucharest time), from the Baikonur Cosmodrome, the rocket carrying the Soyuz-40 spaceship was launched, having on board the Soviet-Romanian joint crew.

Prunariu became the first Romanian ever to fly in space. According to the Intercosmos flight schedule, the flight should have lasted for about eight days, from May 14 to May 22, 1981.

On May 15, the Soyuz-40 spaceship is connected to the orbital complex Saliut 6 - Soyuz T-4. The coupling moment was immortalized on a film inside the orbital station.

The cosmonauts have spent seven days on the Saliut 6 orbital station. There, the two met with the Soviet cosmonauts Vladimir Kovalionok and Victor Savinih, who were already in the circumterrestrial orbit as of 21 March 1981.

For a week they worked together, making 22 scientific experiments.

Dumitru-Dorin Prunariu reached the performance to be put on weightlessness in the space diving suit that had 13 kilograms in the record time of 7 minutes. He surrounded the Earth 125 times, covering 5.26 million km, with a speed of 28,500 kilometres per hour, in 7 days, 20 hours, 42 minutes and 52 seconds.

“At about 19.30 to 20.00 I was daily passing over Romania. From there, from the top, Romania appeared at the size of a well-done bread from home.”

Again “at home”

The research program being completed, the return from space took place on Friday, May 22nd, 1981, at 16.58, local time. The descent capsule of the Soyuz-40 spaceship landed on the Earth in nearly normal conditions. The landing was bumpy, the parachute opened with 4 seconds delay, to less than 9600 m as planned, which has occasioned to all great feelings. Describing the moments immediately after landing, Dumitru-Dorin Prunariu reports:

“The switching to the normal weight was terrible. I woke up taken by four members of the searching team and I am seated next to Popov who was sitting on a lounge. I felt like lead and that the earth is shaking under me. Five minutes after the cosmos, as a consolation, I hear people speaking Romanian”, referring to Alexander Stark, the reporter accredited to tell the story. As dazed as he was, helped by other officials, Prunariu turned to the capsule to sign on it, according to the custom.

This flight, of epochal importance for Romania, situated the country in a select club of countries directly participating in the exploring of the universe and also attesting the tradition of the great Romanian forerunners' contribution to the flight of man through the stars.

What followed

Subsequently, Dumitru-Dorin Prunariu conducted an extensive occupation, being a member of numerous professional associations and committees in Romania and abroad. He is corresponding member of the International Academy of Astronautics (1992) and member of the National Committee COSPAR (1994). He received numerous medals, awards and honorary degrees.

Again, the dream

„If it was possible to resume the training for a space flight, I think I would do anything for me to get back into shape as quickly as possible. I miss the cosmos.”

30 years after the first flight of a space shuttle Columbia within the STS-1 mission (April 12, 1981)

The Columbia Space Shuttle (OV-102) was the first space shuttle of the NASA fleet. Its first mission, STS-1, lasted from April 12 until 14 April 1981.

The construction of Columbia began in 1975 in Palmdale, California and the latter has been named Columbia after the ship of Robert Gray in Boston, who explored the Pacific Northwest. The name also derives from the Apollo 11 Command Module. After the construction, the orbital vehicle reached the J.F. Kennedy Space Centre on 25 March 1979.

The first flight of Columbia (STS-1) was commissioned by John Young (a veteran of the Gemini and Apollo programs) being at the seventh flight, and piloted by Robert Crippen, who had never been in space before. STS-1 was launched on 12 April 1981 and returned on April 14, 1981, orbiting the planet 37 times. The Columbia shuttle carried the first manually coordinated spaceflight. The length of the entire flight was 89.4 minutes. It reached the height of 251 km.

The main mission of the flight was the testing of all shuttle systems, the ascent into orbit and the return safely to Earth. All proposed objectives were successfully met.

NASA described the mission of Columbia (STS-1) as “the boldest test flight in history”.

The Cosmonauts Events - anniversari in 2011

Exhibition catalog

With the creation of Earth's first artificial satellite, man has confirmed himself a new amazing skill: the ability to work beyond the boundaries of his world, far beyond, into the deep sky. With a really extraordinary pace, the astronautics builds itself a good run, remarkable scientific events rapidly succeeding. Thus, in less than 5 years after the launch of Sputnik 1, there were made not less than 10 cosmic premiers, each of them being received with admiration and pride for the achievements of man, culminating with the first man's flight in space.

- The exhibit is meant to be the reflection of these premiers, through philatelic materials existing at that time, as follows:

- From the theoretical foundations of space flight to practice;
- The first steps in space (Earth's first artificial satellite - Sputnik 1, the discovery of the radiation belt „Van Allen”, the first weather satellite - Tiros 1);
- The first assault on the Moon (Sun's first artificial planet - Lunik 1, the first landing on the Moon - Lunik 2, the first photo of the invisible face of the Moon - Lunik 3);
- The Road to infinite (Venusik 1, Mars 1);
- First man in space - Iuri A. Gagarin.

United States Space Shuttle (Space Shuttle) – represented the beginning of a new era of space exploration. In the past, space shuttles were used just once, but „the shuttle” which takes off like a rocket and return to Earth like a glider, can be used several times. The shuttle launched and ensured the service for many satellites, helped to install the Hubble Space Telescope on the orbit, launched the Spacelab laboratory into orbit.

The main part of the Space Shuttle is a spaceship – Orbiter – which is about two thirds the size of a Boeing 747. In order to take off and travel into space, Orbiter is attached on huge external tanks which are the source of liquid fuel for the three main engines. In addition, there are two auxiliary engines (SRB) which burn solid fuel. Orbiter also contains liquid fuel for its own maneuvering engines.

In total, six Orbiter were built: Enterprise (prototype – it never flew into space, but only in the Earth’s atmosphere, known as OV-101), Columbia (OV-102), Challenger (OV-099), Discovery (OV-103), Atlantis (OV-104) and Endeavor (OV-105) (OV = orbital vehicle).

Columbia’s inaugural flight on 12th of April 1981 confirmed that the shuttle can return safely on Earth. But, on 28th of January 1986, 73 seconds after launch, Challenger exploded, therefore it resulted the death of the seven crew members. Endeavor replaced Challenger, and the flights were resumed at the end of 1988.

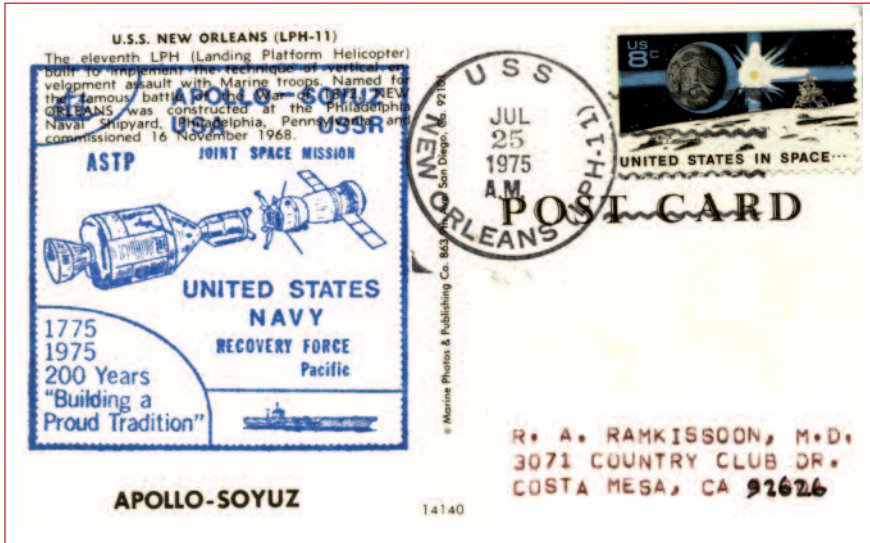
On 1st of February 2003, Columbia desintegrated during the re-entry into the Earth’s atmosphere, just above Texas, during the 28th mission, STS-107. Once again all the seven crew members perished.

The exhibit aims to present concisely, in 2011, the year when this space program ends, the steps taken from the scientific research and the first evidence, to the last flight of this shuttle model, Endeavour.

Vadim-Alec Bartoș (Cluj - Napoca)

Soviet's international manned spaceflights

6 panels

The exhibit describes the manned spaceflights that occurs during the soviet era of former USSR in collaboration with different nations.

The first and most famous flights of ASTP project are treated with a special attention, the exhibits describes the history of the project from the signing of the treaty, the different phases of preparations, the missions itself from launch to return on the earth. Details of the testing missions for the ASTP projects are also included. Tracking stations and ships, mission controls centers and other departments involved in the project had their part too.

Another special treatment is conferred to the Russian tracking and communications ships involved in tracking these missions. Throughout the exhibit different postmarks from these ships are shown.

The Soyuz 28 mission was the first Intercosmos flight, whereby military pilots from Soviet bloc nations were flown on flights of about eight days to a Soviet space station. Pilots from other nations would eventually also fly. The exhibits scans all these missions until the collapse of the soviet union when cosmonaut Krikalev, a.k.a. "the last Citizen of the USSR", launched from the Kazakh Soviet Socialist Republic of the USSR, and landed in independent Kazakhstan.

Ion-Radu Dobrescu (București)

Start April 12, 07:07 GMT

1 panel

The exhibit presents all the activities in connection with the first man's flight in space - Iuri Alexeevici Gagarin (1934 - 1968) and Vostok spacecraft, being structured in the following chapters:

From the theoretical foundations of space flight to practice (K.E. Tjolkovski – the father of the rocket theory, Hermann Oberth – the father of the space navigation, S: P. Koriolov – head of the sovietic space program manufacturer);

The Chronology of Vostok (Sputnik IV – first test flight of the Vostok spacecraft, Sputnik V – the second test flight of the Vostok spacecraft, Sputnik VI - the third test flight of the Vostok spacecraft, the selection of six qualified cosmonauts for the first flight, Sputnik IX – the fourth test flight of the Vostok spacecraft, Sputnik X – the fifth test flight of the Vostok spacecraft);

The first man flight in space (flight instalation, spacecraft, ejecting seat, cosmonaut's helmet, countdown, flight chronology for the 108 minutes, returning to Moscow, awards);

Replacing the end (approval of the records, in honor of Gagarin, Gagarin goodwill ambassador, in memoriam).

Dan N. Dobrescu (București)

Dumitru-Dorin Prunariu, the first Romanian cosmonaut

1 panel

The exhibit presents the cosmonaut Dumitru-Dorin Prunariu in connection with the first flight of a Romanian in space, and it is structured as follows: Dumitru-Dorin Prunariu Romanian, cosmonaut pilot; space flight begins on Earth; the Soyuz carrier rocket and the space ship; the orbital station Saliut 6; Interkosmos program; Flight Tracking Center; cosmic post aboard the orbital station Saliut 6 - board cancellations; Timeline Soyuz 40 - Soviet-Romanian joint flight (the launch of Soyuz 40 spacecraft, the junction with Saliut orbital station, the program research, landing and recovery); arch over time between Hermann Oberth - titanium spatial navigation and Dumitru-Dorin Prunariu.

Dumitru-Dorin Prunariu – personal objects

The TV camera's objective that broadcasted to the ground from Soiuз-40 spaceship the image of the Popov-Prunariu crew during the preparation of the take-off, during the take-off and until the insertion on the orbit. After reaching the orbit, according to the procedure, the camera is decommissioned, and after the junction with the Orbital Station it is disassembled and it will remain as waste on board of the Orbital Station.

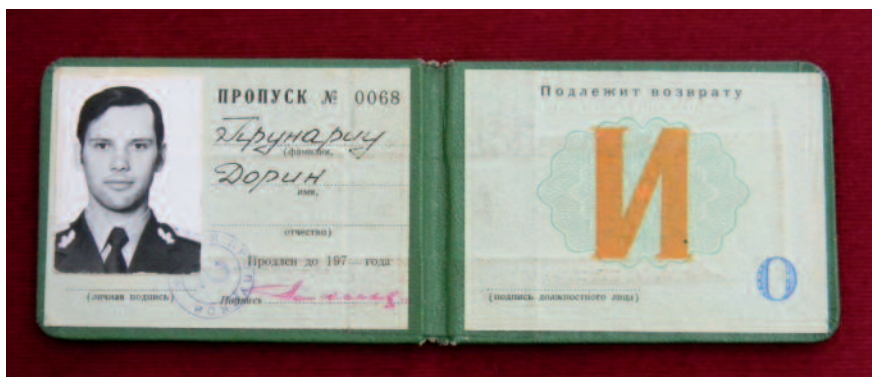
Serial: 732 766 021 - N4101

The Shturmananskie-type watch (navigational) that Dumitru Prunariu was wearing on the sleeve of the cosmic suit during the space flight between the 14th - 22nd of May 1981.

The No. 059 Dumitru-Dorin Prunariu cosmonaut badge, released by International Aeronautical Federation through the Aeronautical Sports Federation from USSR at 9th of May, 1981. It was carried out into space for the eventuality of legitimation in case of landing outside USSR.

The No. 0068 Lieutenant Major Engineer Dumitru-Dorin Prunariu' access pass to the Stellar Town, during the training period for the cosmic flight, from 1978 to 1981.

The No. 0023 access pass to the Stellar Town of Crina Prunariu, Dumitru-Dorin Prunariu's wife, Lieutenant Major Engineer, during his training period for the cosmic flight, from 1978 to 1981.

National Philatelic Museum

Graphycal layout for the nominal value of 2720 lei, philatelic show „Espamer 1996”
1996

Author: Cătălin Prunariu
21 x 29,6 cm
MNF

Colour modelling for the nominal value of 3,20 lei, philatelic show „First man in Cosmos”
1961

Author: Ion Dumitrana
17,7 x 20,7 cm
MNF

Andrei Mihai
11 mai 1983

Andrei Mihai
17 mai 1983

Andruck for the nominal values of 5 lei and 10 lei, philatelic show
„25 years of cosmonautics”

1983

Author: Andrei Mihai

11,8 x 17 cm

MNF

Graphical layout for the nominal value of 10 lei,
philatelic show „Soviet-Romanian common flight in space”
1981

Author: Vladimir Stoianov
21,6 x 24,5 cm
MNF

Tracksuite costume (navy blue shirt and trousers) used by the Romanian cosmonaut Dumitru-Dorin Prunariu on board of the spaceshuttle MNIR

Training suite used by cosmonaut Dumitru-Dorin Prunariu
MNIR

Pennon – Romanian flag , present on board of the scientific orbital complex „SALIUT 6 – SOIUZ 40”, with the autographs of Vladimir Kovalionok, Viktor Savinîh, Leonid Popov and Dumitru-Dorin Prunariu, and also the stamp from orbital station’s board „Saliut 6”
MNIR

Pieces from the Bucharest Academy of Economic Studies

The Bucharest Academy of Economic Studies is present at the exhibition „Cosmonautics events-anniversaries 2011, with a series of photographic documentary panels „Первый в Космосе”(First man in space) in association with the Russian Embassy in Romania .The exhibition was focused on the presentation of images related to the first man’s flight in space, Iuri Gagarin, and to the path to Cosmos of the first Romanian cosmonaut Dumitru-Dorin Prunariu. The two historical flights, presented on twenty panels show images from the flights as well as activities conducted by the two cosmonauts after gaining the international fame. The viewers are "witnesses" to activities that have marked the history of the twentieth century and especially the conquest missions of space by humans. The photos were taken by the Russian Cultural Centre of The Bucharest Academy of Economic Studies with the full financial support of „Russkij Mir” Foundation (Russian Federation).

Thanks

We intend to show our gratitude to all those who collaborated with the National Philatelic Museum to the success of this exhibition:

Dumitru-Dorin Prunariu
The National museum of Romanian history
The Bucharest Academy of Economic Studies

Collectors:

Nicoleta Diaconu, Coriolan Chiricheș, Vadim-Alec Bartoș,
Ion-Radu Dobrescu, Dan N. Dobrescu

